

Masia de Can Puigvert o Puigverd, Mas Puigvert o Mas Bossagay

Palafolls

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Mas Can Puigvert
Emplaçament: Veïnat de Casanons.

Coordenades:

Latitud: 41.688221617358
Longitud: 2.739376951828
UTM Est (X): 478311
UTM Nord (Y): 4615193

Classificació

Número de fitxa: 08155 - 17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Barroc Popular
Segle: XVII-XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: PGOUM: Categoria Tipus C: la masia o vila rural.
Data aprovació: dt., 19/09/2006 - 12:00
Número inventari: IPAC 8769
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Palafolls

Fitxes associades:

Rel·lotge de sol de Can Puigvert

Autoria de la fitxa

Àlvar Sáez Puig

Data de registre de la fitxa:

dv., 19/08/2022 - 13:15

Descripció

Can Puigvert té els orígens més antics. Va ser reconstruïda en època barroca. Ha estat reformada i transformada en els darrers temps. S'ha canviat el coronament de la façana, on el cos central és, en aquests moments, més alt i més recte. S'han conservat les obertures originals: el portal adovellat amb brancals i les finestres de llinda recta, amb ampit i brancals de pedra. Al costat de la casa hi ha la pallissa, amb coberta a dos aiguavessos.

En aquests moments és una masia que la trobem en un petit turó sobre els conreus del cantó de la ribera de Palafolls. Hi ha al costat un complex industrial de nova construcció. L'edifici té tres cossos de baixos i pis, i el cos central construït amb una golfa. Pel cantó de la façana principal es fa complicat veure el caràcter originari de la masia, ja que està coberta d'una capçalera barroca (com succeeix en altres masies que hi ha al Maresme) tot respectant el portal rodó dovellat. Aquesta masia fou una de les més importants de Palafolls. Amb igual nom trobem l'edifici de l'antic molí d'aigua de la zona.

L'arrebossat està pintat d'un color grogós. Destaca un rellotge solar, de nova fàbrica, en la façana principal.

Observacions:

Aquest edifici era anomenat en els seus orígens Mas Bossagay, quan era propietat de la família del mateix nom. Actualment, és propietat de l'Ajuntament i està sota concessió d'ús per cinquanta anys d'una empresa química de la zona que es va fer càrrec de la restauració.

Història

Segons Salicrú (2018) les primeres dades del mas les trobem el 1401 quan la Cúria de Palafolls va donar deu dies a Antoni Paradera per presentar documentació de l'heretament del mas Bossagay, a instància de Pere Sahoner prevere i senyor directe del mas com a claver de l'església de Sant Genís. El 1439 el propietari útil era Antoni Bossagay, quan ell i la muller Antònia heretaven a la seva filla Angelina amb 60 lliures pel dot del casament amb Jaume Conill, de Vidreres, fill de Francesc i Eulàlia.

Al capbreu de 1502 del Terme del castell de Palafolls, Francesc Bossagay, propietari del mas, declarava tenir sota domini del vescomte de Cabrera una feixa al pas d'en Dalmau d'un jornal, una feixa d'un jornal i una de mig jornal al Pla de Bossagay, una peça de mig jornal vora el riu, un quadró de mig jornal a la Sangonera, a Reixach un tros de tres jornals i un boscós de tres jornals, de les quals prestava la tasca i delme.

Francesc fou succeït pel seu fill Salvador Bossagay i aquest feia hereu al fill Joan, que el 7-11-1531 els seus tutors capbrevaven el mas.

Ja a principis del segle XVII, el 1624, era titular del mas la família Puigvert, desconeixem el motiu del canvi de família, si fou per venda o per herència.

Al capbreu de 1666 els Puigvert ampliaven les seves terres, a part de les terres capbrevades pels Bossagay havien comprat el mas Ferran, el mas Vives del Camí i el mas Riera i les seves terres.

El 1735 Genís Puigvert capbrevava pel Priorat de Rocarossa el mas Riera i les seves terres, més una peça de cultiu a les masoveres del mas Bossagay.

Es disposa d'un inventari del mas fet el 1772. Acabat el segle XVII amb el capbreu fet per Esteve Puigvert al Duc de Medinaceli, on confessa ser propietari útil dels masos Puigvert, mas Ferran, mas Riera, mas Vives del Camí (derruït) i les seves terres, més una peça plantada de vinya amb una barraca i casa.

La bona dotació de legítimes als seus fills havia de ser fruit d'una bona gestió de la política matrimonial del mas, com veiem quan l'Esteve reclamava a l'avi, el Perfecte Jelmar de la Torre, de la seva jove, la Serafina Roquet Jelmar de la Torre, 600 lliures, part del dot acordat el 9-11-1801.

El 1850 Joaquim Puigvert feia hereu el seu fill Joan de totes les terres i el molí, aquí apareix la primera referència al molí d'en Puigvert.

Als primers padrons del 1866 i 1880 el mas estava dividit en dos habitatges, en un hi vivien els senyors i en l'altre la família de masovers. Al registre d'habitatges de 1921 era propietat d'Agustí Navines i Isidre Alsina, la nissaga dels Puigvert s'hauria extingit amb Antoni Puigvert Rusalleda que va morir sense fills, i van passar a ocupar la casa dues famílies de masovers, segons ja està documentat a partir del padró de 1911.

Bibliografia

- Ajuntament de Palafolls (2006). Pla General d'Ordenació Territorial i Urbana. Palafolls.
- BONET GARÍ, Lluís (1983). *Les masies del Maresme*. Barcelona. Editorial Montblanc.
- SALICRÚ SISCART, Xavier (2018). *Cases amb era i quintana: les masies de Palafolls i la seva gent, s. XIV-XX*. Palafolls. Edicions del Roig.

Enllaços d'interès:

[Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)
[Pobles de Catalunya](#)
[Fundació Molí](#)

